

Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Μὲ ἀνακούριζει νὰ ἐνασχυληθῷ ὅλιγον σήμερον περὶ ἐνὸς καλοῦ Ρώσου.—ἀφοῦ ἡναγκαστὴν τελευταῖον νὰ ἐνασχυληθῷ ὑπὲρ τὸ δέον ἴσως μὲρωροὺς καὶ γελοῖοὺς γραικύλους.

Ἐκπληκτικὸς ἀνθρωπὸς αὐτὸς ὁ Κάουλβαρς ! Εἶνε ἔκ τῶν ωραιοτέρων τύπων τῆς θυμασίας αὐτῆς μοσχούτικῆς φυλῆς, εἰς ἣν οἱ πάγοι τοῦ βορρᾶ φαίνονται διδοντες τόσην θέρμην καὶ τόσην ζωήν. Τὸν ἔθυμασα τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν... εἰς τὸ Ἀστυ, καὶ θὲ δύσυνάμην νὰ κάμω ἐπίτηδες τὸ ταξείδιον τῆς Βουλγαρίας μόνον διὰ νὰ ἰδω τὴν ἀντίθεσιν τῆς ὑπεροπτικῆς φυσιογνωμίας του πρὸς τὰς ἀπογαγμένας μορφὰς τῶν Σταυρούλωφ καὶ τῶν Ραδοσλάβωφ καὶ τοῦ ἀγερῶχου στρατιωτικοῦ πιλικίου του τὴν περίεργον θέαν ἐν μέσῳ τῶν βουλγαρικῶν καλπακίων.

Ἀπλοῦς ἔως χθὲς ἀκόλουθος γυμνοκίων, γνωστὸς μὲν καὶ διακριθεὶς ἀλλὰ χαρόμενος ἐν τῇ ἀπειραχίθυ πληθύ τῶν ὁμοιοβάθμων αὐτῷ στρατηγῶν τῆς πατοΐδος του, δὲν εἶχεν ἀκόμη κάμη νὰ ἥχησῃ τὸ ὄνομά του τὸ τύμπανον τῆς μεγάλης εὐρωπαϊκῆς δημοσιότητος ή ἡ σάλπιγξ τῆς παγκοσμίου φήμης. Εύρισκετο ἐν Γερμανίᾳ καὶ κατέγινετο εἰς ἴδιαιτέρας μελέτας. Ἀλλὰ μία τηλεγραφικὴ διαταγὴ τοῦ αὐτοκράτορός του τὸν ἀνήρπασε καὶ τὸν κατέστησε τὸν ἥρωα τῆς ἐποχῆς. Ἐνεδύθη τὴν στολὴν του, ἐφόρεσε τὸ ὑψηλό του ὑπεδήματα, ἐπέβη τῆς πρωτης ἀναγκωρούστης ἀμαξοστοιχίας καὶ εἰσέβαλε—c'est le mot—εἰς Βουλγαρίαν.

Παράδοξος ἐπιδρομεύς ! Μόνος ἀπέναντι ὅλοκλήρου λαοῦ ζητεῖ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν θέλησίν του. Δὲν ἔχει οὔτε στρατὸν ὑπὸ τὰς διαταχάς του, οὔτε τὸ φρόνημα τοῦ τόπου ὑπὲρ αὐτοῦ, οὔτε συνδρομὴν οὔτε βοήθειαν οὐδαμόθεν. Καὶ ἐν τούτοις, εἰς, φέρεται ἀπέναντι δύο ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων ἔχθρικῶν διατεθειμένων αὐτῷ ὡς νὰ εἶνε εἰς τὸ σπῆτι του, ὡς διοικητὴς χώρας κατακτηθείσης, ὡς νὰ τῷ ἐκληροδότησεν ἐξ ἀπογραφῆς ὁ Βάττεμπεργ τὴν ἔξουσίαν. Εἶνε ἀληθὴς ὅτι ἔχει μεθ' ἔχυτοῦ τὴν βούλλαν τοῦ Τσάρου καὶ πεντακοσίας χιλιάδων λογγῶν ὅπισθέν του ἔρχομένων. Ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει χρειάζεται βεβαίως μέγχ θράσος δικαίως φωνάζῃ τις, τόσον δυνατὰ δύον αὐτὸς, διὰ νὰ φύγῃ ὁ νοικοκύρης.

Τὸ θέαμα τῆς ὅντες τὰς ἐπαρχίας περιοδείας του λ. χ. πρὸς παρεμπόδισιν τῶν ἔκλιγῶν καὶ ἐπηρεασμὸν τοῦ ἀποτελέσματος ὑπὲρ τῆς Ρωσσίας, οὐδαμοῦ ὄφθη. Τοιαῦται ἐπειμβάσεις οὔτε ἐν 'Ελλαδὶ ἐγένοντο ποτέ. Καὶ διὰ νὰ ἐνοήσῃ τὸ ἀλλόκοτον τοῦ πράγματος φαντασθῆτε μίαν στιγμὴν τὸν κ. Μοντολών μεταβαίνοντα δικαίως καλπονοθεύσηρ τὰς προσεχεῖς ἔκλιγὰς ἐν Λεβαδείᾳ ή τὸν κ. Ρουάτα ἀπερχόμενον νὰ διεγείρῃ τὸν λαὸν τῆς Ἐπιδαύρου Λιμνηρᾶς κατὰ τῆς εὐρείας περιφερείας !

Τὸ πολλὰς δύος ἀλλας ἐπόφεις τὰ βουλγαρικὰ αὐτὰ πράγματα εἰνε δύοιστα πρὸς τὰ Ἑλληνικὰ μας. 'Ο ἐν Σόφιᾳ πρόξενος τῆς Ρωσσίας μισθόνει ἀγρότας πρὸς ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς τῆς δυνάμεως του, δικαίως πρωθυπουργός μας τις ἔφερε Μεσσηνίους γεωργούς πρὸς ὑποστήριξιν τῆς πολιτικῆς του. Συλλέγει δραπέτας τῶν

φυλακῶν καὶ Μαυροβουνίους, διπάς ὁ κ. Τρικούπη; κατὰ τὴν περίφημον ἐκείνην ὑποδοχὴν τοῦ βασιλέως. Στίζει αὐτοὺς; ἐν τῷ προζενείφ, ως ἐδῶ εἰς τὰς οἰκίας τῶν πολιτικῶν μας. 'Εξέρχονται ἐκεῖθεν, διενεργοῦσι διαδηλώσεις, ζήτω, βεγγαλικά, πυροβολισμοί, κακό, δλοι μαζί, κατώ τι φόροι, ὄνομαστικὴ κλησίς, κλπ. κλπ. !

Καὶ, διπάς μὴ μείνῃ ὅπισσα ἡ Ἀγγλία, πρὸς ἀντιπολίτευσιν τῆς περιοδείας τοῦ Κάουλβαρς, περιοδεύει ὁ λόρδος Ράνδολφ Τσόρτσιλλ ἀνὰ τὰς εὐρωπαϊκὰς σύλλας. Ταξιδεύει ὁ βῶσσος στρατηγὸς διὰ νὰ ἔξεγειρῃ τοὺς ἐκλογεῖς, ταξιδεύει καὶ ὁ ὑπουργός τῆς οἰκονομίας διὰ νὰ διεγείρῃ τοὺς καγκελλαρίους. Καὶ μεταβάλλεται ὁ μεθύων μεραρές, φέτος τὸν ἀπεκάλλεσεν ὁ Γλάδστων, εἰς λόρδον Σούρτσούην —(Spencer γαλλιστὶ —σουρτούχον, κολόσιον, ὑπενδύτης, ἔνδυμα κεκομένον κυκλοτερῶς περὶ τὴν ζώνην) καὶ περιοδεύει. 'Αλλ' ἡ περιοδεία του διμοιάζει παρὰ πολὺ πρὸς τὰ περιφημά ταξείδια τοῦ κ. Τρικούπη εἰς Πελοπόννησον. Δὲν λείπουν παρὰ καὶ μαζί τις σηματίαι τῆς Τριπόλεως.

Καὶ ὁ Βίσμαρκ; ὁ ἀπομωρωθεὶς δεδικαίωται! ὁ μέγας κωμῳδὸς κατήντησεν ἐν τῇ παιζομένῃ σήμερον καθ' ὅλην τὴν Εύρωπην φάρσα ἀπλούστατος... Κωστάκης.

'Αλλ' οὕτως ἡ ἀλλως ἡ ὄχληρὰ αὕτη φάρσα πλησιάζει ἐπὶ τέλους εἰς τὴν λύσιν της. Η ἡμέρα τῆς συγκλήσεως τῆς Μεγάλης Σεβρονγὸς προσεγγίζει καὶ ὅλοι προετοιμάζονται διὰ νὰ μὴ εὑρεθῶσιν ἀπαράσκευοι κατὰ τὴν στιγμὴν καθ' ἣν δοθῇ τὸ ἀποφασιστικὸν κίνημα καὶ ἀρχίσῃ ἡ σοβαρὰ πλέον τραγῳδία. Καὶ ἡμεῖς; 'Ημεῖς ἀρκούμεθα λουάμενοι εἰς τὰς ἡδυπαθῆ κύματα τῆς θερμῆς ἀτμοσφαίρας μας καὶ ἀπολαμβάνοντες τῆς ἔξαισιον διαυγείσας τοῦ μάγου αὐτοῦ οὐρανοῦ μας, ὃν ἐγείρεται ὁ Παρθενών καὶ ὑψοῦται ἡ Ἀκρόπολις (δέκα λεπτάσσι ! !)

Kράκ

ΧΑΛΙΚΕΣ

Λίαν ἀξιοσημείωτος καὶ σπουδαιοτάτη εἶναι ἡ συνέντευξις, ἣν ἔλαβε τελευταῖον ἀναγκαρῶν ἐκ Παρισίων μετά τίνος τῶν συντακτῶν τοῦ Φιγαρὼ ὁ βασιλεὺς ἥρων. Η πολιτικὴ αὕτης σημασία θεωρεῖται διαμάντης τοῦ θεοῦ της θεοφυΐας.

Καὶ τί δὲν εἴπε πρὸς τὸν συντάκτην αὕτην τοῦ Φιγαρὼ! Τῷ φωτίης περὶ τῶν Παρισίων, περὶ τῶν θεολεόπατων, περὶ τῶν βουλεύοντων, περὶ τῆς ιστορίας καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ, περὶ τοῦ κ. Δαμαλᾶ, περὶ τῶν Λιθηνῶν καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων ἀκόμη. Τῷ περιέγραψε τὰς ἐντυπώσεις του, τῷ ἀφηγήθη ἀνέκδοτα, τῷ διηγήθη ἀναμνήσεις, τὸν ἐφαίδρυν δι' εὐφοριογόνων καὶ τὸ ἐνεκοίνωσες μαρτίου παρατηρήσεις. 'Αν ταῦτα πάντα εἶναι ἀληθῆ, λαδιώμενον δὲ ὅπ' ὅψιν καὶ τὸ πλήθος τῶν ἀλλων συνεντεύξεων ἀς ἔλαβε μετ' ἀλλων ἀντιπροσώπων τοῦ τόπου κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἐν Παρισίοις διαμονῆς του, δὲν δυνάμεθη η νὰ θυμάσσωμεν τὴν ὅλην οἰκουμένην.

'Αξιοθάλαστον μάλιστα εἶναι τὸ μνημονικὸν τοῦ Βασιλέως. 'Ενθυμεῖται καὶ ἀπορίθμησε λεπτομερῶς ποδὲ τὸν συντάκτην τοῦ Φιγαρὼ ὅλα τὰ θεαματικά ἔργα, δισὶ ἔτυχε νὰ ἴσῃ πρὸ 23 διλων ἐτῶν, τῷ 1863, στα πάλιν διέβασε τῶν Παρισίων. 'Αμφιβόλον δύος εἶναι ἐν μὲν ὅλον αὐτῷ τὸ θεαματικὸν μνημονικὸν θὲν θεωρεῖται μετὰ τῆς αὐτῆς εἰκόνας νὰ ἐνθυμηθῇ καὶ ν' ἀπαριθμητη πρὸς τὸν μετά τοῦ συνδιαλεγόμενον καὶ ὅλας τὰς κατὰ τὸ ταυτόχρονον ἀκριδῶς διάστημα τῆς βασιλείας του συμβάσας ἐν 'Ελλάδι ὑπουργικας κρίσεις.

*Φθοναθαριστής